

Proposta del Govern de Catalunya a la cimera amb el Govern d'Espanya: Un pacte d'Estat per solucionar el conflicte entre Espanya i Catalunya

El conflicte entre Espanya i Catalunya és un conflicte polític i s'ha de resoldre amb solucions polítiques. La judicialització, la repressió o l'amenaça en cap cas poden ser la solució i, en canvi, són camins que posen en perill la mateixa democràcia espanyola.

I per abordar la resolució d'aquest conflicte, cal compromís i valentia per encarar canvis importants, fins i tot estructurals, en la mateixa organització actual de l'Estat i en la democràcia espanyola.

L'Estat espanyol viu en aquests moments una greu crisi d'Estat. El sistema sorgit de la transició no ha estat, en cap cas, l'ideal democràtic que sovint des de les institucions de l'Estat se n'ha presumit.

Avui la desconfiança de la ciutadania de tot l'Estat, i especialment la catalana, afecta pràcticament totes les institucions:

- La politització de la justícia, sumat a la seva eterna lentitud, causa avui una gran desconfiança. Segons The EU Justice Scoreboard 2018, el 49% dels espanyols tenen una percepció dolenta o molt dolenta de la independència judicial.
- La retallada en drets fonamentals és avui un fet públic i notori que també és motiu de desconfiança. Començant per la Llei Mordassa i la seva aplicació, però continuant també per diferents sentències que afecten expressions artístiques d'escriptors o cantants, o fins i tot opinions lliures de ciutadanes i ciutadans. El mateix dret de vaga o manifestació està posat en entredit i pot arribar a ser motiu d'acusacions de sedició o rebel·lió.
- La forma d'Estat, la monarquia parlamentària, també viu un moment d'absoluta desconfiança i desafecció, fins al punt que ha desaparegut dels treballs de prospectiva públics de l'estat qualsevol pregunta o referència a la seva valoració.

Tot això són només alguns exemples que són avui clares mostres d'una crisi de sistema que està allunyant l'Estat espanyol dels estàndards de les democràcies consolidades europees.

I bona part del fonament d'aquesta crisi rau en la no superació total del franquisme. Un franquisme latent o sociològic que impregna encara determinades actituds i institucions, una manera de fer poc democràtica que avui encara és present i amenaça amb desbordar la pròpia democràcia.

Per superar aquesta crisi Espanya ha d'actuar de forma decidida en la seva regeneració democràtica i respectar Catalunya.

Caldria, per tant, un Pacte d'Estat per solucionar el conflicte entre Espanya i Catalunya que hauria de resoldre 3 elements principals, que avui susciten els tres grans consensos de la societat catalana:

1. **Una resposta democràtica per Catalunya.** Catalunya és subjecte polític perquè així ho volen, reconeixen i ho voten les seves ciutadanes i ciutadans. La sentència de l'Estatut va suposar un final en el recorregut que podria tenir Catalunya dins l'Estat espanyol. Aquest recorregut és clarament insatisfactori pel conjunt de la ciutadania catalana. El respecte per les nostres institucions, per la nostra sobirania i per la nostra voluntat democràtica és imprescindible. En definitiva, volem respecte per allò que les catalanes i els catalans vulguem decidir ser de forma lliure i democràtica.
2. **La Regeneració Democràtica.** La democràcia espanyola s'està allunyant dels estàndards de les democràcies consolidades europees. I no ens referim només al cas dels presos polítics i exiliats, o la repressió que vivim contra Catalunya. És urgent aprofundir en els valors i, sobretot, les pràctiques democràtiques, i recuperar el compromís per l'ètica política i el respecte a la discrepància política, acabar amb la deshumanització de l'adversari, la manca de separació de poders i les violacions dels drets fonamentals que afebleixen les bases del sistema democràtic. La manca de separació de poders ha arribat a uns límits absolutament inacceptables en democràcia, així com la incapacitat de resoldre els conflictes polítics sense amenaces ni recórrer al codi penal. La repressió exercida l'1 d'octubre fa evident la necessitat de regeneració democràtica de l'Estat espanyol.
3. **La desfranquització d'Espanya.** L'ombra i la influència de la cultura franquista perviu i és incompatible amb la plenitud democràtica d'Espanya i és una de les raons que impossibilita la resolució democràtica del conflicte. És necessari impulsar un procés de desfranquització de l'Estat, de les seves institucions i dels carrers. Aquest procés no pot limitar-se a l'exhumació del cos de Franco del Valle de los Caídos o a retirar alguns símbols franquistes. És imprescindible que l'Estat espanyol afronti el seu passat sense limitacions. Perquè només des de l'esclariment de la veritat i la determinació de responsabilitats es pot assentar una veritable democràcia, a la vegada que s'elimina qualsevol resta de franquisme sociològic de les institucions i de la societat.

Aquestes són els tres elements claus sobre els quals pivota la solució al conflicte polític que avui viu Espanya i Catalunya.

L'independentisme català és un moviment en positiu, d'afirmació, que no va contra ningú. Per això sempre hem estat disposats a dialogar, acceptar les decisions de la ciutadania lliurement expressades en unes urnes, i fins i tot col·laborar en la resolució del problema espanyol, perquè en som víctimes i patim les conseqüències.

Avui això ja no és només qüestió d'independència, es tracta de drets i democràcia.

Ha arribat l'hora que l'Estat espanyol passi del No a tot, al:

- Sí a seure i a dialogar sense límits i sense condicions.
- Sí a acceptar que l'Estat espanyol avui té un problema de qualitat democràtica.
- Sí a abordar, d'una vegada per totes, la veritat del seu passat i a fer justícia amb les víctimes.
- Sí a abordar canvis estructurals a les institucions de l'Estat.

I, sobretot, cal passar del No a tot al Sí a més i millor democràcia i acceptar la lliure voluntat dels catalans i les catalanes amb l'exercici del dret a l'autodeterminació.

Catalunya va provar la via de l'Estatut complint amb tots els requisits constitucionals i estatutaris de reforma, per donar resposta a la voluntat de més autogovern de la societat catalana. Però un tribunal polític, el Tribunal Constitucional, va esmenar amb la seva sentència de l'any 2010 la decisió democràtica de tot un poble.

L'Estat espanyol, doncs, té molts deures per fer. No hi ha un problema català, hi ha un problema espanyol. Quaranta anys després l'Estat viu en una profunda crisi que té els seus orígens en haver tancat malament l'etapa del franquisme i la transició.

És el moment de la política i no de la policia. És el moment del debat i no del codi penal.

Una resposta democràtica per Catalunya

1. No es pot governar contra Catalunya
2. Cal reconèixer i fer efectiu el dret d'autodeterminació del poble de Catalunya
3. És necessària una mediació internacional que ha de facilitar una negociació en igualtat
4. La sobirania de les institucions catalanes ha de ser respectada i no amenaçar-la amb l'aplicació de l'article 155
5. S'han d'investigar els abusos policials i econòmics exercits contra el poble de Catalunya
6. La via judicial ha de quedar enrere

La necessitat d'una regeneració democràtica d'Espanya

7. Cal impulsar un compromís per l'ètica política
8. S'ha de garantir la separació de poders
9. És imprescindible posar fi a la limitació de drets fonamentals
10. La reculada de la qualitat democràtica d'Espanya s'ha de revertir
11. Cal frenar el deteriorament de la imatge d'Espanya al món

12. S'ha de posar fi a la complicitat de cossos policials i aparell judicial amb la ultradreta
13. Cal garantir la independència judicial
14. És necessari assegurar el respecte als Drets Humans.

La desfranquització d'Espanya, un repte pendent

15. L'ombra i la influència de la cultura franquista perviu i és incompatible amb la plenitud democràtica d'Espanya
16. La indolència amb el feixisme, la impunitat amb les actituds feixistes té relació directa amb la impunitat dels crims del franquisme
17. S'han d'aïllar i denunciar els grups neofeixistes
18. És incompatible amb la democràcia l'existència de privilegis derivats del franquisme
19. Cal emprendre un procés explícit de desfranquització i d'un debat sobre la monarquia
20. La nul·litat dels judicis franquistes és un pas imprescindible de memòria històrica
21. S'ha de fer efectiva una política de fosses comunes